

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci

žalobce: F. B., bytem, t.č. ve výkonu trestu ve

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížova 25, 225 08
Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7.3.2018, č.j. 540 523 4054/315-PZA

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou žalobce napadal rozhodnutí žalované ze dne 7.3.2018, č.j. 540 523 4054/315-PZA, kterým byly zamítnuty námitky žalobce proti rozhodnutí ČSSZ č.j. R-19.9.2017-428/540 523 4054 ze dne 19.9.2017 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.
2. Ve včas podané žalobě žalobce napadal prvostupňové rozhodnutí ČSSZ, kterým mu byl vyměřen starobní důchod. Ve své žalobě uvádí, že v roce 1973 nastoupil povinnou vojenskou službu na 24 měsíců, což je v jeho případě 730 dnů. V žalobě popisuje svoji vojenskou anabázi a postrádá započítaných 92 dnů, kdy v napadeném rozhodnutí je uvedeno pouze 638 dnů vojenské služby. Dále uvádí, že napadeným

rozhodnutím mu bylo přiznáno 32 roků a 346 dnů a pouze 19 dnů chybí do 365 dnů a tedy celkových 33 let. Uvádí, že on však odpracoval více než 33 roků, v roce 1970-1971 např. u SST Ružomberok na vysokozdvížném vozíku „desta“. Domnívá se, že chybějící doba vojenské služby společně se zaměstnáním shora přidá více než jen dny potřebné k dovršení hranice 33 let. Dále pak ČSSZ vytýká, že mu vyčíslila výdělek i za období výkonu trestu, má za to, že tento sice měl být stanoven z posledních 5 let, ovšem před výkonem trestu neměl být tedy brán výdělek vězně, nýbrž výdělek horníka v šachtě.

3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že předmětem daného sporu je tedy posouzení správnosti zhodnocení doby pojištění získané jak na území České, tak i Slovenské republiky.
4. V této souvislosti nutno uvést, že Nařízení 883/2004 spolu s prováděcím Nařízením jsou pravidly Evropské unie koordinačními, nikoliv harmonizujícími. Znamená to tedy, že účelem koordinace je vzájemná provázanost národních předpisů sociálních zabezpečení, přičemž tyto předpisy ponechává beze změn a musí navíc zaručit, že se doby pojištění získané v členském státě vezmou v úvahu pro splnění podmínek systému, který je určený jako příslušný. Harmonizace však změny národních předpisů sociálních zabezpečení zahrnuje. Rozdělením České a Slovenské Federativní republiky (dále jen „ČSFR“) podle recepčního zákona přešla práva a povinnosti plynoucí z právních norem ČSFR na Českou republiku. Obdobně postupovala i Slovenská republika. S ohledem na tento stav by mohla nastat situace, kdy by určitý subjekt požadoval plnění v obou státech, přičemž by vycházel ze stejného závazku, uplatňovaného právní normou v době existence ČSFR. Právě Smlouva měla zabránit dvojímu uplatnění nároku ve věcech sociálního zabezpečení. Pro jasnost a jednoduchost bylo nezbytné zvolit kritérium, které nebude mít diskriminační charakter a poskytne možnost uplatnění nároku z doby existence federálního státu právě jen jednou. Tímto kolizním kritériem bylo zvoleno sídlo zaměstnavatele organizace ke dni 31.12.1992 (popř. datum trvalého pobytu k tomuto dni, pokud občan nebyl zaměstnán) zakotvené v **čl. 20 Smlouvy** mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o sociálním zabezpečení č. 228/1993 Sb. (dále jen „Smlouva“), který řeší rozdělení nákladů k uspokojení důchodových nároků na doby zabezpečení získané na území České a Slovenské Federativní republiky před 1.1.1993 mezi nástupnické státy, tj. který z nástupnických států ponese náklady na výplatu důchodu za předchozí doby zabezpečení (pojištění). Uvedený článek se od 1.5.2004 stal na základě příl. II, Aktu o podmínkách přistoupení České republiky k Evropskému společenství součástí Nařízení 1408/71, a od 1.5.2010 je na základě přílohy 1 součástí nařízení 883/2004. Uvedené totiž znamená, že bez ohledu na to, že možnost použití úmluv o sociálním zabezpečení mezi členskými státy je uvedenými nařízeními vyloučena, některá ustanovení úmluv o sociálním zabezpečení uvedená v příl. III, posléze v příloze 1, zůstávají v platnosti. Stávají se tedy součástí nařízení. Tímto kolizním kritériem **je tedy dotčen nárok každé osoby**, která pracovala (získala doby pojištění) přede dnem rozdělení ČSFR.
5. Ke dni 31.12.1992 byl žalobce zaměstnán u zaměstnavatele OKD a.s., Důl Karviná. Mezi účastníky není sporná skutečnost, že žalobce ke dni rozdělení ČSFR, tedy ke

dni 31.12.1992, byl zaměstnán u zaměstnavatele se sídlem v České republice. Ke zhodnocení dob pojištění (zaměstnání) získaným před 1.1.1993 a po 31.12.1992 je proto příslušná žalovaná, coby nositel pojištění České republiky. Ve smyslu čl. 6 a 52 nařízení 883/2004 se pro nárok na důchod přihlíží k době pojištění získané podle právních předpisů jiných členských států Evropské unie, tj. i České republiky. Pro nárok na důchod se tyto doby posuzují tak, jako kdyby byly splněny podle českých právních předpisů. Proto při přiznání starobního důchodu žalobci byla veškerá doba pojištění získaná před 1.1.1993 a po 31.12.1992, ať už na území České republiky nebo Slovenské republiky, zhodnocena jednotně českým nositelem pojištění.

6. V této souvislosti upozornila žalovaná na skutečnost vyplývající ze spisové dokumentace žalobce, že tento ve uplatnil dne 13.7.2017 žádost o přiznání starobního důchodu od 23.7.2017. V této žádosti v rubrice dob pojištění – zaměstnání (název zaměstnavatele) a náhradní doby pojištění uvedl rozmezí doby pojištění od 22.6.1971 do 22.7.2017 s odkazem „Dle evidence ČSSZ Praha“ a poznámkou „dle záznamu ČSSZ Praha“. Z uvedeného je tedy jednoznačné, že žalobce doby svého zaměstnání nikterak nespécifikoval. Žalovaná proto při posuzování nároku na starobní důchod žalobce vycházela z údajů, které měla ve své evidenci a údajů, který jí sdělil slovenský nositel pojištění ve formuláři E205 SK. Vůči žalobcem později namítaným zhodnoceným dobám pojištění žalovaná čelila provedením důkazního řízení, o čemž svědčí i spisová dokumentace žalobce. Veškeré doby, které se v rámci těchto šetření podařilo prokázat, **včetně základní vojenské služby**, jsou pak zaznamenány na osobním listě důchodového pojištění ze dne 22.8.2017, který je nedílnou součástí prvoinstančního rozhodnutí žalované. Podle něj žalobce získal celkovou dobu pojištění do 23.7.2017, tj. do dne vzniku nároku na starobní důchod, v rozsahu 12 026 dnů, představujícím 32 roků a 346 dnů pojištění.
7. Z obsahu žalobních bodů je zřejmá snaha žalobce získat namísto dosavadních 32 roků pojištění celých 33 let doby pojištění, tzn., že se domáhá přiznání jednoho dalšího roku pojištění. Z tohoto svého úmyslu neupustil ani poté, kdy mu bylo ze strany žalované několikrát vysvětleno, že mu doba pojištění byla zhodnocena v maximálním možném rozsahu v návaznosti na jejím prokázání. Žalovaná však nemůže postupovat jinak, než v souladu se zákonem.
8. K námitce žalobce ohledně vyčíslení výdělku za posledních 5 let před výkonem trestu musí žalovaná opětovně odkázat na ust. § 18 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění, podle něhož se do rozhodného období nezahrnují kalendářní roky před rokem 1986. Není-li však v takovém rozhodném období alespoň 5 kalendářních roků s vyměřovacím základem pojištěnce (§ 16 odst. 3 a 7), prodlužuje se rozhodné období před rok 1986 postupně tak, aby zahrnovalo ještě jeden takový rok, nejvýše však kalendářní rok bezprostředně následující po roce, v němž pojištěnec dosáhl věku 18 let. Jinými slovy řečeno, rozhodné období, z něhož se zjišťuje vyměřovací základ pro účely stanovení procentní výměry starobního důchodu, představuje **souvislé období** od roku 1986 do roku bezprostředně předcházejícího roku přiznání důchodu. V daném případě je takovým obdobím období od 1.1.1986 do 31.12.2017.

Namítá-li proto žalobce nesprávný způsob stanovení rozhodného období v souvislosti s výkonem trestu, je s ohledem na ustanovení § 18 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění jeho námitka irelevantní.

9. Ze všech shora uvedených důvodů žalovaná trvala na svém rozhodnutí ze dne 7.3.2018 a navrhovala soudu zamítnutí žaloby.
10. Všechny potřebné podklady pro stanovení starobního důchodu žalobce a jeho výše jsou založeny v dávkovém spise žalobce.
11. Na základě těchto podkladů bylo vydáno rozhodnutí ČSSZ dne 19.9.2017, č.j. 540 523 4054/428, kdy bylo rozhodnuto dle ust. § 29 odst. 3 písm. a) zák.č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále „zdp“) a s přihlédnutím k čl. 6 a 52 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 tak, že se žalobci od 23.7.2017 přiznává starobní důchod, který činí 8 108 Kč měsíčně.
12. V odůvodnění rozhodnutí mimo jiné uvedeno, že podle § 29 odst. 1 písm. i) zdp má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 33 let a dosáhl alespoň věku potřebného pro vznik nároku na starobní důchod (důchodový věk) v roce 2017. Důchodového věku podle ust. § 32 zdp účastník řízení dosáhl dne 23.7.2017.
13. Podle ust. § 29 odst. 3 písm. a) zdp má pojištěnec, který nesplňuje podmínky stanovené v ust. § 29 odst. 1 písm. g) – k) zdp, nárok na starobní důchod též, jestliže dosáhl důchodového věku po roce 2014 a získal aspoň 30 let doby pojištění uvedené v ust. § 11 a ust. § 13 odst. 1 zpd. Ve smyslu čl. 6 nařízení 883/2004 je třeba přihlédnout tam, kde je to nutné, k dobám pojištění, zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti či bydlení (dále jen „doby pojištění“) získaným podle právních předpisů členského státu Evropské unie, resp. Evropského hospodářského prostoru (tj. Norska, Lichtenštejska či Islandu), nebo Švýcarska (dále „členský stát“).
14. Dne 13.7.2017 uplatnil účastník řízení žádost o starobní důchod.
15. Doba pojištění stanovená pro nárok na důchod byla splněna pouze s přihlédnutím k čl. 6 nařízení 883/2004. Pro výši důchodu byla započtena doba pojištění v českém důchodovém pojištění 10 805 dní a ve slovenském důchodovém pojištění ve výši 1 221 dní, celkem 12 026 dní (tj. 32 roků a 346 dní pojištění).
16. Dále v odůvodnění uvedeno, že plná výše procentní výměry důchodu se stanoví procentní sazbou z výpočtového základu (dále „VPZ“), který činí 13 485 Kč. Jeho výše odpovídá osobnímu vyměřovacímu základu 16 507 Kč za roky spadající do rozhodného období. Rozhodné období se určuje podle ust. § 18 zdp s tím, že doba pojištění získaná výkonem výdělečné činnosti v jiném členském státě se posuzuje obdobně jako doba pojištění získaná podle českých právních předpisů. V daném případě je rozhodné období tvořeno roky 1986 – 2016.

17. Při výpočtu osobního vyměřovacího základu se ve smyslu čl. 56 odst. 1 písm. c) nařízení 883/2004 za dobu pojištění získanou výkonem výdělečné činnosti v jiném členském státě během rozhodného období dosadí průměrný indexovaný výdělek vypočtený z vyměřovacích základů získaných a započítávaných podle českých právních předpisů.
18. Průměrný denní indexovaný výdělek dosažený za jednotlivé dny, ve kterých trvalo pojištění spojené s výdělečnou činností v jiném členském státě, činí 887,7015 Kč.
19. Základem pro stanovení tohoto průměrného výdělku jsou vyměřovací základy získané podle českých právních předpisů v rozhodném období. Nebylo-li však počínaje rokem 1986 získáno alespoň 5 kalendářních roků s vyměřovacím základem, vypočte se průměrný výdělek z vyměřovacích základů získaných od roku 1986 a z vyměřovacího základu získaného v posledním kalendářním roce před rokem 1986. Pokud v rozhodném období nebyl získán žádný vyměřovací základ, je základem pro výpočet průměrného výdělku vyměřovací základ získaný v posledním kalendářním roce před rokem 1986 (ust. § 18 odst. 4 zdp per analogiam). V daném případě byly základem pro stanovení průměrného výdělku vyměřovací základy získané v letech 1986 – 1992, 1997 – 2008, 2014 – 2015.
20. Součástí tohoto rozhodnutí byl také osobní list důchodového pojištění, v němž i uvedeny veškeré zjištěné doby pojištění od 2.3.1970 (od 2.3.1970 do 6.1.1972 se jedná o dobu do 18 let) a to až do 22.7.2017, tedy do data přiznání (přiznaný důchod od 23.7.2017).
21. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce podal námitky, které jsou totožné s námitkami žalobními.
22. Rozhodnutím ČSSZ ze dne 7.3.2018, č.j. 540 523 4053/315-PZA námitky žalobce žalovaná zamítla a prvostupňové rozhodnutí z 19.9.2017 potvrdila.
23. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá mimo jiné, že důchodový věk účastníka řízení činí 63 let a 2 měsíce. Tohoto věku dosáhl dne 23.7.2017.
24. Podle čl. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 883/2004 (dále „nařízení 883/2004“) se přihlíží tam, kde je to nutné, k dobám pojištění, zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti či bydlení (dále jen „doby pojištění“) získaným podle právních předpisů členského státu Evropské unie. Doba pojištění stanovená pro nárok na důchod účastníka řízení byla splněna pouze s přihlédnutím k čl. 6 nařízení 883/2004. Pro výši důchodu byla započtena doba pojištění v českém důchodovém pojištění ve výši 10 805 dní a ve slovenském důchodovém pojištění ve výši 1 221 dní, celkem činí tyto doby pojištění 12 026 dní.
25. ČSSZ uvedla, že přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu. Na základě kontroly provedeného výpočtu starobního důchodu účastníka řízení bylo zjištěno,

že veškeré doby pojištění a vyměřovací základy byly účastníkovi řízení zhodnoceny zcela v souladu s doloženými a dostupnými podklady o době pojištění.

26. ČSSZ pak uvedla postup výpočtu starobního důchodu účastníka řízení, když sdělila mj., že podle § 4 odst. 2 zdp se výše starobního důchodu skládá ze základní a procentní výměry.
27. Podle čl. 52 odst. 1 písm. b) nařízení 883/2004 se základní a procentní výměra důchodu stanoví v částce odpovídající poměru délky dob pojištění získaných podle českých právních předpisů k celkové době pojištění získané v ČR a v ostatních členských státech.
28. Plná výše procentní výměry se stanoví procentní sazbou z výpočtového základu, který v případě účastníka řízení činí 13 485 Kč. Jeho výše odpovídá osobnímu vyměřovacímu základu 13 485 Kč za roky spadající do rozhodného období.
29. Podle ust. § 18 odst. 1 zdp rozhodným obdobím pro stanovení osobního vyměřovacího základu je období, které začíná kalendářním rokem bezprostředně následujícím po roce, v němž pojištěnec dosáhl 18 let věku, a končí kalendářním rokem, který bezprostředně předchází roku přiznání důchodu, pokud se dále nestanoví jinak. Doba pojištění získaná v jiném členském státě se posuzuje jako doba pojištění podle českých právních předpisů. V daném případě je rozhodné období tvořeno roky 1986 až 2016.
30. Při výpočtu osobního vyměřovacího základu se ve smyslu čl. 56 odst. 1 písm. c) nařízení č. 883/2004 za dobu pojištění získanou výkonem výdělečné činnosti v jiném členském státě během rozhodného období dosadí průměrný indexovaný výdělek vypočtený z vyměřovacích základů získaných a započítávaných podle českých právních předpisů.
31. Dle ust. § 18 odst. 4 zdp základem pro stanovení průměrného výdělku jsou vyměřovací základy získané podle českých právních předpisů v rozhodném období. Nebylo-li však počínaje rokem 1986 získáno alespoň 5 kalendářních roků s vyměřovacím základem, vypočte se průměrný výdělek s vyměřovacích základů získaných od roku 1986 a z vyměřovacího základu získaného v posledním kalendářním roce před rokem 1986. Pokud v rozhodném období nebyl získán žádný vyměřovací základ, je základem pro výpočet průměrného výdělku vyměřovací základ získaný v posledním kalendářním roce před rokem 1986. V daném případě byl základem pro stanovení průměrného výdělku vyměřovací základ získaný v letech 1986 až 1992, 1997 až 2008, 2014 až 2015. Průměrný denní indexovaný výdělek byl vypočten jako souhrn vyměřovacích základů násobených příslušnými koeficienty nárůstu všeobecného vyměřovacího základu platnými pro příslušný kalendářní rok, který se vydělil počtem dnů, ve kterých byly použité vyměřovací základy získány.

32. Výpočtový základ byl vypočítán z osobního vyměřovacího základu, který se počítá z úhrnu ročních vyměřovacích základů. Úhrn ročních vyměřovacích základů byl stanoven jako součiny úhrnu vyměřovacích základů účastníka řízení za jednotlivé kalendářní roky v rozhodném období, kterým je v případě účastníka řízení období let 1986 – 2016 (§ 18 zdp), a koeficientů nárůstu všeobecného vyměřovacího základu podle § 17 odst. 1 zdp. Jak úhrn vyměřovacích základů, tak koeficienty nárůstu za jednotlivé kalendářní roky jsou uvedeny v osobním listu důchodového pojištění, který byl součástí napadeného rozhodnutí.
33. Osobní vyměřovací základ byl dle § 16 odst. 1 zdp vypočítán jako měsíční průměr úhrnu ročních vyměřovacích základů účastníka řízení za rozhodné období (1986 – 2016), tj. 5 763 866 Kč. Tento průměr se vypočte jako součet koeficientů 30,4167 a podílu úhrnu ročních vyměřovacích základů za rozhodné období a počtu kalendářních dnů připadajících na rozhodné období; jsou-li v rozhodném období vyloučené doby, snižuje se o ně počet kalendářních dnů připadajících na rozhodné období. Osobní vyměřovací základ účastníka řízení byl proto vypočítán takto: $(5\,763\,866 \div (11\,323 - 702) \times 30,4167)$. Po zaokrouhlení tak osobní vyměřovací základ účastníka řízení činí 16 507 Kč.
34. Výpočtový základ se v případě účastníka řízení podle ust. § 15 zdp stanoví z osobního vyměřovacího základu (§ 16 zdp) tak,
- a) že do částky první redukční hranice se počítá 100 %
 - b) z částky nad první redukční hranici do druhé redukční hranice se počítá 26 %.
35. Podle § 2 nařízení vlády č. 325/2016 Sb., pro rok 2017 výše
- a) první redukční hranice pro stanovení výpočtového základu činí 12 423 Kč
 - b) druhé redukční hranice pro stanovení výpočtového základu činí 112 928 Kč.
36. Z osobního vyměřovacího základu účastníka řízení se do výpočtového základu plně započítává účastníkovu řízení částka 12 423 Kč. Z částky nad první redukční hranici do druhé redukční hranice náleží účastníku řízení 26 % z částky 12 424 do 16 507 (výpočet: $16\,507 - 12\,424 = 4\,084 \times 0,26$), tj. 1 061,44 Kč. Výpočtový základ účastníka řízení stanovený podle ust. § 15 zdp činí $12\,423 + 1\,061,44 = 13\,484,44$ po zaokrouhlení 13 485 Kč.
37. Podle § 34 odst. 1 věta první zdp činí výše procentní výměry starobního důchodu, na který vznikl nárok podle § 29 odst. 1 až 3, za každý celý rok doby pojištění získané do vzniku nároku na tento důchod 1,5 % výpočtového základu měsíčně.
38. Vzhledem k tomu, že účastník řízení získal do dne vzniku nároku na důchod 32 celých roků pojištění, činí podle § 34 odst. 1 zdp výše procentní výměry do vzniku nároku 48 % výpočtového základu měsíčně ($32 \text{ celých roků} \times 1,5$), tj. 48 % z 13 485 Kč, to znamená, že se účastníku řízení započítá doba pojištění do vzniku nároku na starobní důchod dle § 34 odst. 1 zdp. Po zaokrouhlení tak činí plná výše procentní

výměry 6 473 Kč. Procentní výměra důchodu dle čl. 52 odst. 1 písm. b) nařízení 883/2004 byla stanovena účastníku řízení ve stejném poměru délky dob pojištění jako základní výměra důchodu, takže činí: $6\,473 \times (10\,805 : 12\,026) = 5\,816$ Kč měsíčně.

39. Výše starobního důchodu byla stanovena účastníku řízení jako součet základní a procentní výměry v dílčené výši (2 292 Kč + 5 816 Kč = 8 108 Kč).
40. ČSSZ pak uvedla, že při výpočtu důchodové dávky je vázána zákonem a nemůže se od něho nikterak odchýlit. Do výpočtu důchodu nemůže ČSSZ nijak zasáhnout a jeho výši ovlivnit. Výše důchodu je odvislá od počtu let, kdy byl pojištěnec výdělečně činný, případně byl důchodově pojištěn z jiného důvodu a rovněž od výše příjmů, které ve svém zaměstnání dosahoval. Konečná výše důchodu závisí tedy na předchozí době pojištění (náhradní době pojištění) a dosahovaných příjmech pojištěnců.
41. K námitkám účastníka řízení o započtení doby od 2.10.1973 do 2.12.1975 vojenské služby účastníka řízení, ČSSZ uvedla v rozhodnutí následující:
42. Podle § 5 odst. 1 písm. a) zdp jsou pojištění při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastni zaměstnanci v pracovním poměru.
43. Podle § 14 odst. 1 zdp platí, že pokud se doby pojištění navzájem kryjí, započte se pro stanovení celkové doby pojištění pro vznik nároku na důchod a výši procentní výměry důchodu jen ta doba, jejíž zápočet je pro pojištěnce výhodnější; totéž platí, kryjí-li se navzájem náhradní doby pojištění nebo doba pojištění a náhradní doba pojištění.
44. Při sestavování osobního listu důchodového pojištění, z kterého byl následně vypočten starobní důchod účastníka řízení, vycházela ČSSZ především z evidenčních listů důchodového pojištění (zabezpečení) a dalších dokladů o době pojištění. Z osobního listu důchodového pojištění účastníka řízení ze dne 22.8.2017, aprobovaného 4.9.2017, vyplývá, že účastník řízení získal v období od 1.7.1972 do 31.12.1973 549 dnů za doby zaměstnání. Od 1.1.1974 do 2.12.1975 získal za vojenskou službu 638 dnů. Jak doba základní vojenské služby, tak doba zaměstnání se pro nárok na důchod i jeho výpočet hodnotí v plném rozsahu. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že doba základní vojenské služby v období od 2.10.1973 do 31.12.1973 je plně kryta dobou zaměstnání účastníka řízení. Poté již účastník řízení získal od 1.1.1974 do 2.12.1975 za základní vojenskou službu 638 dnů. Doby pojištění tak byly účastníku řízení započteny správně.
45. K námitkám účastníka řízení, proč ČSSZ započetla průměr z nejnižších vyměřovacích základů za roky 1992, 1997, 2008, 2014, 2015 uvedla, že postupovala dle ust. § 18 odst. 4 zdp, kdy základem pro stanovení průměrného výdělku jsou vyměřovací základy získané podle českých právních předpisů v rozhodném období. Nebylo-li však počínaje rokem 1986 získáno alespoň 5 kalendářních roků

s vyměřovacím základem, vypočte se průměrný výdělek z vyměřovacích základů získaných od roku 1986 a z vyměřovacího základu získaného v posledním kalendářním roce před rokem 1986. Pokud v rozhodném období nebyl získán žádný vyměřovací základ, je základem pro výpočet průměrného výdělku vyměřovací základ získaný v posledním kalendářním roce před rokem 1986. V daném případě byl základem pro stanovení průměrného výdělku, vyměřovací základy získané účastníkem řízení v letech 1986 až 1992, 1997 až 2008, 2014 až 2015.

46. K námitkám účastníka řízení o započtení 32 roků doby pojištění a nezapočítání dalších 346 dnů ČSSZ uvedla, že účastník řízení získal celkem 32 roků a 346 dnů doby pojištění. ČSSZ postupovala v souladu s § 34 odst. 7 zák.č. 155/1995 Sb., kde se celým rokem doby pojištění pro účely tohoto zákona rozumí 365 kalendářních dnů. Účastníku řízení byla tak správně započtena celková doba pojištění do 23.7.2017 ve výši 32 roků.
47. V závěru pak uvedeno, že na základě kontroly provedeného výpočtu starobního důchodu účastníka řízení bylo zjištěno, že veškeré doby pojištění a vyměřovací základy byly účastníku řízení zhodnoceny zcela v souladu s doloženými a dostupnými podklady o době pojištění. Starobní důchod účastníka řízení byl tedy vypočten správně a na jeho výši nelze nic měnit.

Posouzení věci krajským soudem

48. Žaloba není důvodná.

49. Krajský soud v Brně po posouzení všech podkladů v dávkovém spise a námitek žalobce uvádí, že ani jedna z nich důvodná není. Žalovaná, jak zdůvodnila, musí postupovat dle zák.č. 155/1995 Sb., a to z ustanovení, které citovala v odůvodnění svého rozhodnutí a nemůže tedy postupovat žádným jiným, než zákonným způsobem.
50. Pokud žalobce namítá, že mu mělo být hodnoceno celkem 33 roků pojištění a nikoliv pouze 32 roků pojištění, v tomto směru soud odkazuje na osobní list důchodového pojištění, který byl sestaven na základě všech podkladů, které ČSSZ měla k dispozici, ať už se to týká české nebo slovenské doby pojištění. Musela však postupovat dle zák.č. 155/1995 Sb., a to tak, že je třeba započítat pouze celý rok pojištění, který dle uvedeného zákona činí, tedy jeden rok pojištění = 365 dnů.
51. Bylo však prokázáno, že v období, které bylo možno žalobci započítat dle zákona o důchodovém pojištění, tento nezískal celých 33 let pojištění, ale pouze 32 roků a 346 dnů, proto je možno mu započítat pouze 32 roků, nikoliv, jak požaduje, 33 roků.
52. Soud zde uvádí, že pokud jde o osobní list důchodového pojištění, který byl součástí rozhodnutí ČSSZ, v otázkách dob pojištění žalobce tyto nijak nezpochybnil. Neuváděl, že by měl jinou dobu pojištění, než je uvedena

v jednotlivých letech v osobním listu důchodového pojištění, tedy že mu nějaká doba pojištění chybí. Žalovaná tedy musela postupovat dle ust. § 18 zákona o důchodovém pojištění, když v souladu s tímto zákonným ustanovením tedy postupovala a doba pojištění u žalobce, jak zjistil i soud, není 33 let, ale celých 32 let, zbývajících 346 dnů není celým kalendářním rokem, tak jak má na mysli zákon o důchodovém pojištění. Tato žalobní námitka tedy důvodná není.

53. Důvodnou není ani další žalobní námitka, kdy žalobce namítá, že doba od 2.10.1973 do 2.12.1975, tak jak tuto dobu popisuje v žalobě, tedy průběh základní vojenské služby činila ve skutečnosti 730 dnů.
54. Tato doba, tedy dva roky, měla být jako základní vojenská služba započítána, nikoliv pouze 638 dnů, jak je uvedeno v osobním listu důchodového pojištění.
55. Soud zde uvádí, že z osobního listu důchodového pojištění ze dne 22.8.2018, zjistil, že od 1.7.1972 do 31.12.1973 je doba pojištění žalobce 549 dnů, je vedena jako doba zaměstnání, dále následuje doba od 1.1.1974 do 30.4.1975, 485 dnů vojenská služba a od 3.7.1975 do 2.12.1975 153 dnů vojenská služba, tedy vojenská služba je uvedena celkem 638 dnů.
56. Z evidenčního listu důchodového pojištění vyplývá, že doba od 2.10.1973 do 31.12.1973 se kryje s dobou zaměstnání, mohla být započítána pouze jedna doba, tak jak žalovaná uvádí v rozhodnutí. Doba od 2.10.1973 do 31.12.1973 je plně kryta dobou zaměstnání, následuje pak doba pojištění za základní vojenskou službu 638 dnů. Žalobce tedy nebyl v tomto období nijak poškozen (tedy byla mu započítána veškerá doba pojištění i od 2.10.1973 do 31.12.1975), s odkazem na ust. § 14 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, tedy mohla mu být započítána ve stejném období pouze jedna doba pojištění.
57. Ani tato žalobní námitka důvodná není.
58. Důvodná není ani poslední žalobní námitka, týkající se vyměřovacích základů, kdy žalobce nesouhlasil s tím, že mu nebyly započítány výdělky vyšší, kterých dosahoval, když pracoval jako horník na šachtě. Ani s touto žalobní námitkou soud nesouhlasí, v tomto směru žalovaná správně postupovala v souladu s ust. § 18 zákona o důchodovém pojištění.
59. Poté, kdy výpočet důchodu žalobce soud přezkoumal, dospěl k závěru, že žalovaná postupovala správně, zjistila skutečný stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správní řád), zjistila správně všechny rozhodné skutečnosti pro stanovení data přiznání starobního důchodu u žalobce a správně stanovila i jeho výši, když zjistila veškerou dobu pojištění u žalobce, stanovila správně rozhodné období i výdělky žalobce, takže ani jedna z námitok žalobce důvodná není.
60. Soud proto žalobu dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

61. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, úspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 6. února 2019

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně